

ΕΛΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΔΑΘΟΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ 6^{ον} ΔΡΙΘ. 448
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 45

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1913
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 10.— ΕΞΩΤΕΡ. Δραχ. 6.—
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > Φρ. 15.— > Φρ. 8.—

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΤΑ ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Ἡ ἐντύπωση ἐνός θεάματος μιάς στρατιωτικῆς παρατάξεως...

τά μάλλον ἐνδιαφέροντα θεάματα ποῦ ἔχει νά θαυμάσῃ ὁ ἄνθρωπος...

Ἐθῶν, λέγουν οἱ Γάλλοι, διά πολεμικῆς παρασκευῆς...

Τὸ τεράστιον σφυρὶ 100 τόνων, ποῦ ζυμῶναι τὸ μέταλλον ἐν πυρκαϊώσιν

Μέσα εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Κρεζῶ.

Ὅταν εἰσέλθῃται τις εἰς τὰ γιγαντιαία ἐκείνα ἐργοστάσια...

Πρὶν κατασκευασθῆ τὸ κομμὸν τηλεβόλον, εἶνε μία ἀμορφος ὕλη...

22 τηλεβόλα τῶν 14 καὶ 4 τῶν 47, ἐφοδιαζόμενα δὲ ἕκαστον...

ἔχουν προσφέρει τὸ δέγμα τοῦτο τοῦ θαυμασμοῦ...

Τὸ θέαμα τῆς κατασκευῆς ἐνός θωρηκτοῦ.

Ὡς ἀνωτέρω διελάβωμεν, γίνεται ἡ κατασκευὴ ἐνός τηλεβόλου...

Τὰ ἀφελήματα ἐνός Κράτους.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἓνα μεγάλο ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐν Γαλλίᾳ...

—Καὶ δὲν φοβεῖσαι ν'ἀρίνης τὴν κόρη σου μόνην...

Αος:—Δὲν ἐμαθεῖς τί τοῦ συνέβη τοῦ δεσποτιμένου Γιάννη;

Τὸ Ἰστανικὸν θεάτρον

Εἰς τὰ Ἰσπανικά ἀμφιθέατρα ὑπάρχουν παλὶ περιέργεια...

Ὅτι Ἰσπανοὶ δταν εὐχάρησθησιν ἀπὸ ἓνα καλὸ κὸλλο...

Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ἠθοποιὸς θεωρεῖται ὅτι ἔχει τὴν μεγαλειότητα...

—Καὶ δὲν φοβεῖσαι ν'ἀρίνης τὴν κόρη σου μόνην...

Αος:—Δὲν ἐμαθεῖς τί τοῦ συνέβη τοῦ δεσποτιμένου Γιάννη;

ΘΕΟΦΑΝΩ

Ἡ Συνέχεια

Ἦκουσε λαμπρά, ἀλλ' ὀνομάζεισ ἄγε μίαν φωνικὴν καὶ αὐτόματον κατάστασιν...

Ἔσπευσε τότε ἐκείνη καὶ ὤθησε τὴν μίαν θύραν...

Ἡ Θεοφανώ, ἀνησυχούσα τώρα ἀληθινὰ καὶ βλέπουσα...

Δὲν παρήλθαν δύο στιγμαὶ καὶ ὁ μέγας Βενετικός...

Ὁ Ρωμανὸς ἐστράφη πρὸς τὴν Θεοφανώ. —Τί σημαίνει αὐτό;

—Διὰ μίαν κόρην ἢ ἀπειλὴ τῆς ζωῆς εἶνε μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην ἀπειλήν.

Ὅταν κατόπιν ὁ καισαρ ἐξερχόμενος συνήρθη...

—Ἦσαν καὶ οἱ δύο πατριῶι, ὁ Βασιλεὺς Ἐξακμάτης...

—Ὅταν ὁμοῦ ἐσκέφθη καλλίτερα, εἶδεν ὅτι ἔσπευε...

Ἐλεγε λοιπὸν καὶ ἐκείνη τὸ δικαίωμα νὰ ἀμυνθῇ...

—Καίσαρ...μὴ λησμονεῖς ὅτι ἔχεις ἀπέναντί σου μίαν...

—Ὁ Ρωμανὸς ἦτο διάδοχος θρόνου. Πρὸ ὀλίγου...

Ἡ πριγκίπισσα Βέρθα, κόρη τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας...

Καὶ μετ' ὀλίγον τὴν παιδείαν τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν ἐπιτόλιον...

Καὶ μόνῃ ἡ σκέψις τὸν ἐτρόμαξεν. Οἱ ἐσπερμένοι...

Καὶ ἰδοὺ αἱ λέξεις τῆς ἐπαληθῆς εἰς τὴν μνήμην...

Καὶ ὁ μὲν λαὸς ἠδύνατο ἐπὶ τέλους καὶ νὰ συγχωρήσῃ...

Ὁ χαρακτήρ του δὲν τὸν ἐδουλόλευε διόλου. Δέκα...

Ὅταν κατόπιν ὁ καισαρ ἐξερχόμενος συνήρθη...

Ὅταν ὁμοῦ ἐσκέφθη καλλίτερα, εἶδεν ὅτι ἔσπευε...

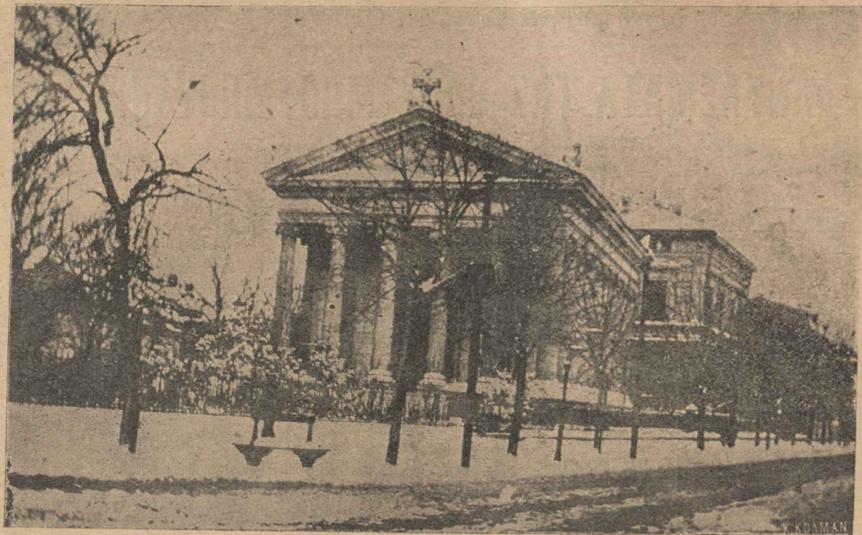
Ἐλεγε λοιπὸν καὶ ἐκείνη τὸ δικαίωμα νὰ ἀμυνθῇ...

—Καίσαρ...μὴ λησμονεῖς ὅτι ἔχεις ἀπέναντί σου μίαν...

—Ὁ Ρωμανὸς ἦτο διάδοχος θρόνου. Πρὸ ὀλίγου...

Ὅταν κατόπιν ὁ καισαρ ἐξερχόμενος συνήρθη...

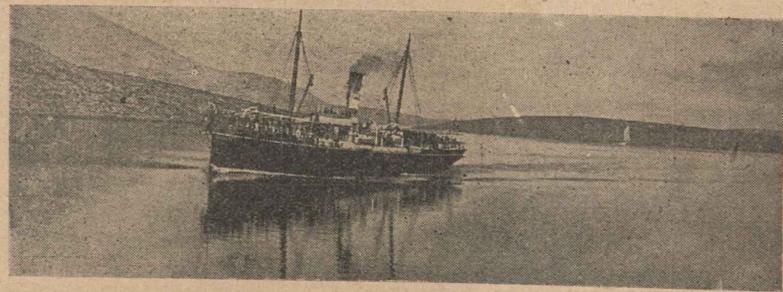
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης)

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ.—Ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία καὶ ἡ ἐκκλησία ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Βασιλέως μας.

Οὐλαμός ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν Κ. Νταῖν, ὁ καταλαμβάν τὸ διαμέρισμα Ἐλευθερουπόλεως καὶ Παγγαίου.

Τὰ στενὰ τοῦ Εὐρίπου

Γ. Κριτικός, ἐκ Σπάρτης, τραυματισθ. ἐν Μπιζανίῳ

ΝΑΥΣΤΡΟΦΗ (Ναυτοπούλα).

Ὁμάς Κρητῶν δημοδιδασκάλων ἐθελοντῶν τοῦ ἀνέστ. συν. τος κ. Ἡπίτου. — (Φωτ. ληφθεῖσα εἰς, Δελφίνον).

ΚΟΥΡΤΣΙΝΟΝ (Κορτσιάνοι τῆς Μητροπόλεως)

ΡΟΔΟΣ.— Παράσις μαθητῶν καὶ μαθητριῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων τῆς [γ]μαστικῆς — (Ἀπ. Γ. Δρανδῆς)

Θσμ. Κανελλόπουλος, λοχίας, ἀπεβίωσεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Καστορίας

ΗΠΕΙΡΟΣ.— Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ρωσίας κ. Λεύκοβιτς μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ Ρώσος δημοσιογράφος κ. Σεμινώφ.

ΝΕΑ ΛΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ρουζοῦδι-Ἀνδρωσος

Ἀχ ἔχει ἡ μοῦρα καὶ γὰρ σὰς ἄνθη πολλα φαρμάκια
 Δὲν χαίρονται ὅλα τῆ ζωῆ, τῆς γῆς τὰ λουλουδάκια
 Τὰ φύλλα του, τοῦ λουλουδιού, ποὺ τόσος ἀνθοβολοῦνε
 Ἔνα, ἕνα ἐπέσασε, χλωμὰ καὶ μαυραμένα.
 Ἄντι νὰ ζῆσῃ τ' ἀμοῖο, σὴν, σὴν μαδοῦσε,
 Ταχειά, ποὺ τὸ ξεφύλλισε, τ' ἀγέρι ποὺ φροσσοσε.

Μοιάζει πολὺ, πάρα πολὺ τὸν ἄνθρωπο λουλουδι
 Ὅταν κ' εἰς μαρμαίεται ἀκόμα πρὶν ἀνθίσαι
 Προτοῦ χαρὰς χαμόγελο τὰ χεῖλη του στολίσαι !
 Ἐλένη Φθενάκη

Ἐτὸ Τογγοδά μου

—Στοῦ Γολγοθὰ τὸ δρόμο
 μονάχος ἀνεβαῖνο
 Καὶ θάνατο προσημένο
 ἄπάνω οἱ σταυροῦ.

Τὰ μάτια νὰ μοῦ κλείσῃ
 τὰ μαυρομοιρασμένα
 τὴ μοιρομνημένα,
 καὶ κεῖ γὰρ νὰ εἶρῃ.

Τοῦ πόνον ἠσυχία
 π' αἰόνια προσημένο
 μὰ μῖται! ἀμείνω
 —Ἄλλοι! —Τόσον καιροῦ...
 Ἀλέκος Πειρουνάκης

Ἐτοῦς ἥρωας

Μέσα σὲ βόλτα, κ' ἄβιδον κρότους
 ἔπεσαν νάτα μὲς τὸν ἄνθρ του.
 Πάνε λεβεντοῦδες, πάνε κορμιά
 ἄγνωστα τὰ θάναρ στήν ἐρημία.

Κανεῖς δὲν ξεῖρε ποὺ τάχουν θάναρ,
 Κανεῖς δὲν πήρε γὰρ νὰ τὰ κλάρη,
 Κανεῖς δὲν ἔκαμε γ' αὐτοῦς λιβάνια,
 Κανεῖς δὲν ἔπλεξε σ' αὐτοῦς στεφάνια.

Ἀγόνιοι ἥρωες, ἄγνωστοί τάφοι
 κανάνας στίχους γ' αὐτοῦς δὲν γράφει.
 Μῆτε τὸ χόμα τους φιλοῦνε ζεῖλη,
 Σταυροὶ δὲν ἔχουνε μῆτε κανδήλι.

Μένο μιάς κόρης μαργαριτάρια
 Κυλοῦν σὲ τάφους, ποὺ κάποια μέρα
 Θὰ γείνουν κόσμον προσκυνητάρια
 Καὶ φάροι νίκης γὰρ τῆ Μητέρα.
 Ἐλευσίς Βασίλειος Ε. Λάσκος

Ρεμβασιμὸς

(Στὸ φίλο μου Σ. Τοῦμπα)

Οἱ κάμποι ὄλοι, τὰ βουνὰ τοῦ κάκου ἀνθοβολοῦνε
 καὶ ὄσο, ὄσο τὰ πουλιὰ
 μὲ τὴν γλυκεῖά τους τὴν λαλιὰ
 τὸν Μῆν χαιρετοῦνε.

Καὶ σ' ἀστερόφοιτὴ νύχτιὰ τὸ ἀσημένιο κῆμα
 γλυκοφλεῖ τὴν ἀμμουδιά.
 Ἀχ! ἡ δική μου ἡ καρδιά
 μοιάζει μὲ μαυρὸ μῆμα.
 Ἀθήνα Γιάγκος Α. Ζήρας

Ἐτὴν νύκτα

Νύκτα δογιάστρα, νύκτα μου ὄντας γυθῆς στὴ φύσι
 καὶ ξεπλωθῆς σὲ ἀπέρατα τὰ παλάτια τ' οὐρανοῦ
 πῶς ἀνάμνησις παλιῆς—ὡ θύμησις μεθύσι—
 καὶ πῶς δνεῖμα γλυκὰ δὲν φέρνεις εἰς τὸ νοῦ!

Πῶςος φορὸς σὺν ἀπλωσὸς τὸ μαῖρο σου τὸ σῶλι
 —ὡ θύμησις μεθυσιτικῆς παλαικοῦ καιροῦ—
 δὲν μ' ἤρως στὴς ἀγάμης μου τῆ μαγεμένη ἀγκάλῃ
 ἀνάμνησις σὰ διαπλάτα τοῦ μαῖρου σκοταδιῶ !
 Ρεθυμνον Γιώργης Θρύψαλλος

Βιοζέττα

Γύνα ξανά μεσ', τὴ πρωτόχρῆστη φωνή σου,
 Ποῦ μὴν ἀγῆ, Βιοζέττα μου, ἔχεις χαλῶσῃ
 Γύνα νὰ ἰδῆς πῶς ἀγοκλαῖνε τὰ φιλιά σου
 Καὶ δὲ βολεῖ νὰ τὰ μωρόση ὄλ' ἡ πλάση!

Γύνα κ' ἂν Μερσιτοελέης ὄ' ἔχει πλανήνῃ,
 Καὶ τάνθη ποτὶς στὴ γλάστρα σου γὰρ μῆνα
 Βέβηλος ἄλλος μὰ βραδνὰ σὺζει μαγένην,
 Καὶ βλέπεις κάτω πὰ τὰ μῆρα τους χυμένα!

Γύνα κ' ἔχω ἀγάπη ἄπειρη στὰ στήθεα
 Νὰ σοῦ τὰ συγχωρῶση ὅλα τὰ κακά σου!
 Γύνα νὰ ἰδῆς πῶς ἀγοκλαῖνε ἡ ἀλήθεια
 Καὶ θέλουν τότε παραχθῆ τὰ οὐδικά σου!

Πῆσας λίγο μὲ τὸ νοῦ στὰ περασμένα,
 Ποῦ μὴν ἀγῆ στὴ δόξα πάνω τάχεις κάρη,
 Καὶ θὰ τὰ βῆς ἀπὸ τὸ ποῦ εἰνυχωμένα
 Καὶ ἡ καρδιά σου, Βιοζέττα μου, θὰ κιάρη!

Γύνα ξανά νὰ ἰδῆς, πῶς κάποιοι ἐκεῖ πέρα
 Στοιχεθάναι ἀπὸ τὰ καρφιά σου—ὦ! ἄλλοιά του!
 Γύνα, Μαγδαληνὴ μου, πρὶνβουτῆ ἡ μέρα
 Κάποιος Χριστὸς νὰ σὲ δεχθῆ στὴν ἀγκάλιά του!

Ἐτροφεὺς

1

Ὁ κῆπος ὁ μουκόβολος
 ὁ ἀνδοπλημμυρισμένος
 φριχτὰ σὸ διάβα ἐνὸς βοριά
 ἔμεινε ρημυμένος.

Καὶ τὸν θωροὶ καὶ δάκρυα
 ἀπὸ τὰ μάτια σιάζουν,
 γιὰ τὸ κῆπον ἡ ἐρμῆς
 μὲ τὴ καρδιά μου μοιάζουν.

2

Ἀργά-ἀργά μουμουριστὰ
 Κιτὰ τὸ σῆμα,
 Κ' ἕνα πονεὶ ὀλόγαρο
 Τοῦ γῆλα τεραουδάκι.

Κ' ἐγὼ στὴν ὄχθη του γυροῦ
 Στὰ χόρτα ξεπλωθῆς
 Τὸ θεῖο τοῦ εἰκόσιου
 Θωροῦ σὺν μαγεμένους.

Ἀγγελῖος Δ. Λεβέντης

Χαραυγῆ

Ἐδὼ κ' ἐκεῖ τὰστέρια ἀγοπεθαίνουνε
 καὶ τὸ φεγγάρι γέμει γὰρ νὰ δόσῃ,
 κ' ἐγὼ περὶ ἀπὸ τοῦ περβολοῦ τῆ βούθη
 κάτου ἀπὸ τοῦ Πλατάνου τὰ κλαδιά.

Ὁ ἥλιος πρὶν προσβῆλῃ πλέκει δίαχρυσος
 στὰ σινιερῶνα τὰ λευκὰ φώσφα δόχου...
 —ἀπόστασα, Παρθένα ἀπ' τὸ ξενητι
 προσμῆνο μὲ λαχτάρα στὴ καρδιά!

Ξυπνοῦνε τὰ πουλιὰ καὶ γῆλλον ὄμορφα
 καὶ σὺν ὄνειρον τὸ βασιλεῖο μῆτρη
 ὄσων ὁ ἦπος μόνος βασιλεῖας...

Χίλιον λογιὸν ἐλπίδες καὶ ὄνειρα
 δὲν ἤξερα πῶς φεῖνον τὴν ἀπάτη!
 Ξυπνοὶ κανεῖς! τὸ μουσαφίρι
 τραβῶ, στὴ γαλανὴ ἀκρογιαλιά.

Ἄς ἐξημέρωσε... ὁ νοῦς μου ἔχει τρισκόταδο!
 σκυφτὰ περὶνῶντας σὸ γυαλὸ τὴν εἶδα...
 στὴ βάρκα ποῦ μοῦ ὄφνησε τὴν ἐλπίδα
 στὴ βάρκα ποῦ τραβῖαι στὴ ζεῖρητιὰ!

Λευκάς Δημ. Ε. Γιαννουλάτος

Ὁ νυχτωδάτης

Μονοπάτι ὄ' ἐρημία
 Κ' ἂν εἶσο καμιά φορὰ
 Πάμι δὲ νὰ πέσο
 Στῆς ζωῆς μου τὴν γκρημὶν
 Τὸν πλατὺ ὄκεανὸ
 Νὰ παλάσο.

Μοιάς' ἀτέλειωτη νυχτιὰ
 Ἡ ζωὴ μου ἡ φριχτὴ.
 Ποῦ δὲν ἔμωσῶνε.
 Κάποιο ἄστρο θαυτερο
 Σὺν κομῆτης καὶ αὐτὸ
 Μόνον τὴν χροσῶνε.

Ὁ Ὀσβάλδος εἰμ' ἐγὼ
 Ποῦ ποῖς μου δὲν θὰ ἰδοῦ
 Τῆς ζωῆς τὸν ἥλο,
 Ὡς πον γῆρῷ ὁ λυτρωτῆς
 Τὸν περῖονον ἥλιο!...

Καρδίτσα Ἀγαθολῆς Δ. Τέτας

Ἐτὸ κοιμητῆρι

Μιά μαυρὴ μέρα σκοτεινὴ, μέρα σνεφρασμένη
 ἐβράδια ἡ ἀμοῖο μόνι κ' ἀπελιωμένη.
 Μ' ἀφοῦ περῶνισα πολὺ, πολὺ μὲ δίχως κόπο
 ἐνόμισα πῶς ἦμωνα σὲ ξένο, ὄ' ἄλλον τόπο.
 Μὰ αἴφνης ἀπὸ τὸ πλάι μου, ἕνας φτωχὸς διαβραῖνε
 καὶ κράταγε στὰ χεῖρα του καινούριον σκαλιστήρι,
 τοῦ ἔρωτα δειλὴ ματιὰ νὰ ἰδοῦ γὰρ ποὺ πηγαῖνε
 καὶ ἔτρεξε ὁ ἀκαρδὸς γοργὰ στὸ κοιμητῆρι!

Τρέξω κ' ἐγὼ ἀπὸ πῶς του, τρέξω μὰ δὲν τὸν φθάνω
 καὶ ὄταν στὰ μνήματα ἐφῆσασα τὰ βήματα του χάνω
 Ἀποσταμένη κἀθῆρα σὲ μῆμα χαλασμένο
 ποῦ εἶχε ἕναν ξύλινο σταυρὸ ἀπ' τὸν καιροῦ γεμῖνο
 καὶ μ' ἕνα πόνον στὴν καρδιά μὲ δακρυσιμένο μάτι
 γυροῦν τὸν διαβῆτη.
 Μὰ ὦ! τῆς φρικτῆς! τί κακὸ, ὦ! τὸ μεγάλο κοῖμα!
 ὁ νεκροθάφτης ἀνοῖγε ἐκεῖ κοντὰ μου νῆμα!
 Ἀθήνα Ἀναλία Πιτταράκη

Ἰσότνης

Τῆ νύχτα ποῦ τὸ τρίτηχο σκοτάδι
 ἔχει ἀπλωθῆ, κ' ἔχει σκορπίῳ ἔρημια
 ποῦ ὁ καθένας μὲ τῆς ζίστας του τὸ χῶδι
 γλυκοκρυμῆται κ' ὁ ἦπος παῖρῃ ἀπ' τὴ καρδιά
 τὸν πόνο καὶ τὴ θλίψη καὶ τὰ φέρι
 στὸν ποταμὸ ποῦ λένε ληρομιά,
 Ἐμὲν' ἀκόμη—γιατὶ πάντα—γυποδῆρνε
 ὁ πόνοσ μου κ' ἡ θλίψη μ' ἀπονιά.

Γιατὶ φτωχὸς ἐγὼ μαι καὶ τὸν ἔπνο,
 τὰ μάτια μου δὲν θέλουν, τότε διαχρυσου,
 γιὰ τὸ ποῖς ἔξερῃ ἂν ἔκαμα καὶ δεῖνω...
 Τώρα τὸ βραδν, π' ὄλοι μὲμα ἀπρῶγνον,
 πῶς εἶμαι γ' ὄφτωχός, πῶς εἰμ' ἐργῆς
 ὄλοι μὲ κινηγοῦν ἀπὸ κάθε τόπο!

Μὰ οἶτε κ' ἐγὼ εἶμαι σκληρὸς ἀγάτης,
 ποῦ νὰ βασῶ. Μὰ τὸ σκληρὸ τους τῶσο,
 μὲ φέρνον στῆς ἀπόγωσις τὸ μαῖρο
 πλάγο. Ἀχ! ἡ ἄθλια ἀνίστησι!
 Μὰ τὸ δίκρο μου γυροῦσ καὶ θὲ ναιῖο
 ῥιχνοντας τὸν πλοῖτο. Ζήτω ἡ Ἰσότνης!

Ρεθυμνον Πεύκος Ἀγκάθης

Βρέχει

Βρέχει τρυφῶσ οἰανῆ μῆσα στὴν ἠρημία
 ἀκούει ἡ φυτῶλα σὲ τὸνο εὐρυκό
 μονότονα νὰ πέφτῃ ἀρῆσθη θρηνοῖα
 ἔξερνεται στὰ ἔργατα τοῦ λογιμοῦ ποῦ τρέχει
 σ' ἀγῶσιστα κ' ὄσον ζητῶ, κάποιο παλῶ σκοπὸ
 νὰ ξανακούσῃ ὄμορφο καὶ βρέχει καὶ δὲ βρέχει.

Βρέχει μὰ μυροδιά λεπτὴ τὰ γύρω πλημμυροῦσι
 καὶ ὄφ' ἀποροδύοσιστα τὰ σῶματα περῶν,
 κάποια παλιὰ κ' ἀγῶσιστα σὺν νὰ ἀναδημιῶ
 ὄνειρα ποῦ ἐβριστῆσαν κ' ὁ λογισμὸς κατεχει,
 κάποια παλιὰ κ' ἀγῶσιστα γὰρ νὰ μὴ ξεχαστοῦν.
 Νοσταλγικά καὶ ἡσυχὰ στὴν ἠρημία βρέχει.

Βρέχει θλιμμένη ἡ φύσι μὲ ὄνειρα πλαναῖ
 ἰδανικά καὶ ὄμορφα μὲς ἄλλης ἐποχῆς
 ποῦ γάθη γὰρ παντοεινὰ καὶ σὺν γ' ἀποκομῆται
 σὲ κόσμῳ ξένο, ὄμορφο ὄσον μονάχος ἔχει
 τὰ φίλτρα κ' ἀνεπιμνητὰ ἀγάτης μοναχῆς.
 Γλυκὰ ὄσαν ὁ ὄνειρο, ἀκούεται νὰ βρέχῃ.
 Ἀλεξάνδρεια Παναγ. Βρισιμετζάνης

PAPIILLION DORÉE

Ἐχομεν προσκληθῆ ἐγὼ μετὰ τῆς ἀδελφῆς
 μου Λίνας εἰς τὴν ἐπαυλιν τῆς κυρίας Δ...
 ἵσπου θὰ εἶδικο μυχρὸν οἰκογενειακὸν γεῖμα.
 Ἐκτὸς ἡμῶν τῶν δύο ἦτο καὶ ἄλλος τις προσ-
 κληθῆνος, ὅστις καθὼς ποῦ τὸν συνέστησαν,
 ὀνομαζέτο Βαρῶνος δὲ Βοβριάν, στενὸς φί-
 λος τῆς κυρίας Δ... καὶ πρόσωπον ὑψηλῆς πε-
 ριαστῆς.

Μετὰ εὖ γεῖμα ἡγέροθῆμεν ὄλοι καὶ κατέ-
 βημεν εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐπαύλεως, σπεύσαν-
 τες ἀπὸ μίαν θαυμασίαν σκιάδα ὄπου θὰ μᾶς
 ἐσβρίσταν τὸν καρέ.

Τὰ πάντα γύρω μας ἦσαν ἐξόχως ποιητικὰ,
 νὰ φαντασθῆτε δὲ ὅτι ἱμέθα εἰς τὰ μέσα
 Μαῖου. Ἐνα λεττὸ ἄσπρα, ποῦ ἔβγαινε ἀπὸ
 τὰ φθονα ἄνθη ποῦ ἱπῆρχον ἐκεῖ ἔφερνε
 μίαν ἡδονικὴν νάρκην εἰς τὰ μέλη μας αἰ πε-
 πησῶδες μὲ τὰ θωραία πτερά τους τρέχανε
 ἀπὸ ἄνθος σὲ ἄνθος καὶ ἐπὶ δένδρου σὲ δέν-
 δρο. Τὰ ἡδῶνα εἰς τὸς κορυφὰς τῶν γι-
 γανθῶν λεύκαν συναγωνίζοντο ποῖδ νὰ πε-
 ρῶσῃ τὸ ἄλλο εἰς τὴν μελωδιαν, εἰς ὄλους μας
 εἶχε χυθῆ ἡ εὐθυμία ἀπὸ τὸ ἔξοχον περιβάλ-
 λον μόνον ὁ Βαρῶνος Δὲ Βοβριάν ἔμενε σκυ-
 θραπός. Ἡ κυρία Δ... ἀνήσυχος τὸν ἠρώτησε
 τί εἶχε, ἐκεῖνος κατ' ἀρχὰς ἠρηθη καὶ τέλος
 ἐταῖ ἑμπέματε ἀπεράσιος νὰ μᾶς εἶπῃ τὴν
 αἰτίαν.

Ἐόκηκος τὸ χέρι καὶ μᾶς εἶδειξε τὲς πετα-
 λούδες ποῦ πετοῦσαν χαρσπῶ, καὶ ἀφοῦ μᾶς
 κίττασε στὰ μάτια, λέγει:

—Να...αὐτῆς...μὲ ἔκαμαν σκυθροπῶν...
 Ἐμῆς τὸν κυττούσαμε ἐκπληκτοί, ἀμφιβά-
 λοντες ἂν εἶχε σπῶς τὰς φρένας. Ἐκούνησε
 ὄσοι τρεῖς φορὲς τὸ κεφάλι του καὶ ἐξηκολού-
 θησε:

—Αἰ πεταλούδιαι αὐτὰ μοῦ θυμῶν μιά
 θλίβρα ἱστορία ἐνὸς φίλου μου, ἱστορία ποῦ
 τὸν ἔφερε εἰς τὸν τάφον, καὶ τὴν ὄποισιν θὰ
 σὲς διηγῆθῶ τώρα ἀμέσως.

—Πρὸ δύο ἐτῶν εἶχον ἕνα φίλον. Τὸ ἐπό-
 νησον ποῦ δὲν εἶπε τὸ λέγο, ἀλλὰ διὰ τὴν διή-
 γησον θὰ σὲς εἶπω μόνον τὸ ὄνομά του: τὸν
 ἐφῶσιον Ντενί. Ὁ φίλος μου ὄσοις εἶχε

προτερήματα ἔξοχα, πρὸ πάντων δὲ ἦτο ὀ-
 μαντικὸς εἰς τὸ ἔπαυρον. Τὸν ἔρωτα τὸν ἀπέ-
 φευγε σὺν διάβολον, διότι ἐφοβεῖτο μήπως
 ἀγαπήσει καὶ δὲν ἀνταγαπήθῃ. Πάντοτε ὁ
 Ντενίς ἐκυνηγοῦσε τὰς ἐξοχὰς, ἐπειδὴ δὲ καὶ
 ἐμὲ ποῦ ἦσαν τὸν συνῶδουα εἰς τοὺς περιτά-
 τουτου. Εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς περιτάτους τούτους,
 ἐνῶ ἐθαθῆμεθα ἐφ' ἐνὸς κομένου κορμῶ δέν-
 δρου καὶ ἐθαυμάζομεν τὴν γελαστὴν φύσιν,
 αἴφνης ἀκόμη ἀγρυπρόσης γελωτας καὶ βλέ-
 πομεν μίαν λευκοφρόνον νεανίδα, τῆς ὁποίας ἡ
 ξανθὴ κόμη ἔχιντο σὺν καταράχης χρυσοῦ
 ἐπάνω εἰς τοὺς ὄμιους τῆς, ἔτρεχε δάδε καὶ
 κείθε γὰρ νὰ συλλέξῃ κανένα ἄγριο ἄνθος ἢ
 καὶ πιάση καμιά πεταλούδα. Στὸ ἀγγελικο
 τῆς προσώπατι ποῦ ἐστεφανῶνετο ἀπὸ δύο
 ματόφουδα ὄπου οὐτὴ Μιχαῆλ Ἄγγελος δὲν
 θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδόσῃ τὴν τελειότητα, ἔκα-
 μπεν ἡ χαρὰ. Ἦτο ἔος δέκα ἐτῶ ἀετῶν. Σὲ
 μὰ σιγμῇ, φανταῖται ὅτι τότε θὰ μᾶς ἠνῶ-
 σε—εὐήκως τὰ γλυκὰ τῆς μάτια, μᾶς ἐκῆταξε
 καὶ ἀμέσως τὰ κατεβῆσας διὰ νὰ τὰ ματα-
 νεβῆσαι καὶ νὰ τὰ προσήλῳσῃ στὰ μάτια τοῦ
 φίλου μου. Ἐγὼ τὸ ἀντελήφθην καὶ ἐμακάριζα
 τὸν φίλον μου, διότι ἔκαμε νὰ προσέξῃ εἰς αὐ-
 τόν, ἕνας ἄγγελος. Φεῖ! ὄμοις μὴ γνωρίζον
 ὅτι ὁ λευκοφρόνος ἄγγελος, ποῦ ὁ φίλος μου
 ἠρόεκετο νὰ τὸν καλῆ «χρυσὴ πεταλούδα»,
 ἦτο ἄγγελος τῆς δυστυχίας καὶ τῆς καταστρο-
 φῆς. Μετ' ὀλίγον ἀκούσαμε νὰ τὴν φωνάζουν
 μὲ τὸ ὄνομα «Μαίρη», αὐτὴ δὲ ἀφίσασα μι-
 κρὸν ἐπιφώνημα ἔτρεξε πρὸς τὰς καλούσας
 αὐτήν, ἀφοῦ προσηγομένους ἐκῆταξε τὸν φί-
 λον μου μ' ἕνα βλέμμα ὅτ' ἐκείνα ποῦ σημά-
 νουν πολλά...

Ἐτῶς διὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογῶ, ὁ φίλος
 μου ἠγάπησε τὴν Μαίρην, καὶ ἐκείνη ἐφαί-
 νετο ὅτι τὸν ἠγάπα.

Ἐξηκολούθησαμε νὰ πηγαίνομεν εἰς τὸ
 ἴδιο μέρος, ἐπίσης δὲ καὶ ἐκείνη, ἐσυναντόντο
 καὶ συνομιλοῦν πάντοτε περὶ ἀγάτης, ἀλλὰ ἔ-
 βλεπον πάντοτε τὸν φίλον μου ἀμφίβολον.
 Θὰ ἠνῶνε, φαίνεται, ὁ ἀμοῖος τὸν ἀστατον
 χαρακτήρα τῆς μὲ ὄλα τὰ θεομὰ λόγια ποῦ
 τοῦ ἔλεγε. Ὀῦτο παρηλόων τρεῖς μῆνες ὄπου
 μίαν ἡμέραν κάποιος σκληρὸς φίλος τοῦ λέγει
 ὅτι ἐκείνη εἶχε ἀγαπήσει ἄλλον. Δὲν εἶπε τί-

ποτε, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ βεβαιωθῇ, παρεφύλαξε
 καὶ ἐβεβαίωθη. Ἦτο ἀληθές. Ἀπὸ τότε δὲν
 τὴν ξανακῶττασε, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ του τὴν ἀγα-
 ποῦσε, τὴν ἔλατρε. Αὐτὴ ἂν καμιά φορὰ
 τυχαῖος συναντόντο, ἐγέλοσε μ' ἕνα γέλιο ἀ-
 πῆσιτο. Σὲ λίγο χρόνον ὁ φίλος μου ἔφυγε μὲ
 τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν ξεχάσῃ.

Ἐλγον περῶση ἄλλοι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τότε,
 καὶ ἐνῶ ἔκαμα τὸν περιπάτο ποῦ ἔκαμα ἄλλοτε
 μὲ τὸν Ντενί, μονάχος ποῦ τώρα, βλέπω ἕνα
 ἄνθρωπο ὄδονατον, ἰσχυρὸν, σκελεθρομένο,
 ποῦ ἐφαίνεται ὅτι ἡ ψυχὴ του ἀπὸ στιγμή σὲ
 στιγμή ἐπρόκειτο νὰ ἐβῆ, νὰ ἐρχεται καὶ νὰ
 μὲ ἀγκυλιῶσῃ φωνάζοντας τὸ ὄνομά μου.

Μαντεύετε ποῖος ἦτο. Ἦτο ὁ φίλος μου ὁ
 Ντενίς. Ἀλλὰ τώρα πλέον μὲ τὸ ἕνα πόδι στὸν
 τάφο. Κῆτασα νὰ τοῦ δώσω ἐλπίδας, ἀλλὰ
 ἐκεῖνος μὲ ἐκῆταξε μὲ τὰ μαυρομένα ἀπὸ
 τὴν ἀρρώστεια μάτια του καὶ ποῦ εἶπε μὲ μὰ
 ὑπόκοφο φωνή: «Ἦαθα νὰ πεθάνω κοντὰ
 τῆς», καὶ ἄγριος βῆγας τὸν δέκοψε. Εἶδε ἕνα
 δάκρυ ποῦ ἐκυλοῦσε ἀπὸ τὰ μάτια μου, μὲ
 ἐκῆταξε πάλι μὲ ἕνα βλέμμα ποῦ ἔοχιζε καὶ
 τὴν περὶ σκληρότερη καρδιά καὶ ἐψυθῆσε:

—ἐκείνη... ἀλλὰ... τὴν συγχωρῶ... Καὶ ἡ-
 ρως νὰ κλαῖ ὅσον παιδάκι. Ἐκραξε ἕνα ἀμάσι
 τότε καὶ ἐπήγαμε εἰς τὸ σπῆτι. Ὅλη μέρα
 εἶχε ἄγριον πωρετὸ μὲ παραληρήματα. Τὸ ἀ-
 πόγευμα ἄρχισε νὰ τὸν πῶν ἕνας ῥόγκος
 ὄπου ἠνῶνισα ὅτι ἦτο τὸ θάνατον.

Καὶ ὄταν ξεψυχοῦσε ἐψυθῆσε: «Μαί...ρη...
 μου... χρυσὴ πετα...λοῦ...δα... μου».

Ὁ ἀγαπητὸς μου φίλος δὲν ὑπῆρχε πλέον.
 Τὴν στιγμὴν ποῦ ξεψυχοῦσε—ὄποια εἶφον-
 νεῖα!—μὰ πεταλούδα ὀλόλευκη ἐμπέκε ἀπὸ
 τὸ παραθύρου μέσα στὸ δομάτιο καὶ ἀφοῦ ἔ-
 καμε δύο γύρους ἔφυγε μὲ κατεβασμένα τ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΥΖΩΝΟΣ

Πλήρης αφήγησης Ιραυματίου εις την εδζωνικην γλώσσαν

36 (Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

— Τὴν ἔκλιψαν οὐρὲ, τοῦ ξέρου ἰγῶ, τὴν ἔκλιψαν τὴ λαυροῦτα μ'. Θὰ πέσου στὴ λίμνη νὰ πνιγοῦ οὐ ἔρμου. Μ' ἔκαψι οὐ Χάρου μ' ἔκαψι. Ἄχ χρῆσθ' μ' κουρμί...

— Πάψι λιέου.
— Πῶς νὰ πάψου οὐ ἔρμου πῶς νὰ πάψου κὶ πῶς νὰ παρηγορηθοῦ. Μ' ἔκαψι ἢ λαχτάρα τὸ μ' ἔκαψι.

— Οὐδ' τί κλισίς μαθὲς ἀδίκους;
— Ρουτουλοῦγᾶς ἀκόμα μαῦρι μ'. Πεν' τοῦ κουρίτο'; Ἐπὶ σήμερον νᾶν ἰδῶ. Δὲ σ' λιέου ἰγῶ τὸ κλισίαν. Τὸ κλισίαν οἱ Τροῦκοι τὸ κλισίαν. Πάει οὐ ἀνθὸς τοῦ γουρῆου γάδου. Δὲν ἔχουν πλέον καρδιά οὐ ἔρμου. Χαροῦ κάλα. Πάει οὐ Πιακούρας μ' ἔκαψι τὰ σουθκά, πάει κ' ἢ Μαργούλα τῶρα. Πᾶν τὰ σπλάχνα μ'. Πάει τοῦ στρουμπουλί μ'. Πάει οὐ ἀκός μ'. Τὸν ἔχασα οὐ ἔρμου τὸν ἔχασα. Ἄχ κὶ νᾶταν θνατὸν νὰ πέθῃν αὐτῶρι κὶ παραχρῆμα.

— Οὐδ' σόπα σ' λιέου.
— Ἄσι νὰ κλισίω ὡς νὰ πιδάνου. Οὐτὶ νὰ ζήσου μποροῦσ' οὐτὶ νὰ σταθοῦ. Πήχουσα οὐ ἔρμου πήχουσα. Ταμπλάς μὲ βάρσι. Θὰ σφουτυλιστασθῶ. Θὰ κουφτοῦ στὰ τέσσαρα.

Κὶ ἔτσι κλισίωνας κὶ μοιρολογούνας κατασταλάξαμι στοῦ λουκαντιέρ' κὶ ρομφίξου μὲ κρύγια καρδιά τὴ φαλάδα. Φάγαμι οὐρὲ πιδὶ ἰπὶ πουδός. Κὶ σκουθῆκαμι σὰ πληρώσαμι κὶ κόψουμι δρόμου κὶ σταθῆκαμι στοῦ καρτέρ. Γκούλουσα τότινις τοῦ μάτιμ' στοῦ τέλου τοῦ δρόμ' κὶ περίμνα κὶ ἔριμα ἀπὸν λαχτάρα οὐ ἔρμου. Παρακάλαγα τοῦ θῶ νὰ δγιοῦ τοῦ πικροῦ μ' κὶ νὰ πιδάνου ἄτινις. Κὶ νὰ σ' κὶ πινάει ἰένας γαίδουγιάς. Τρέχου οὐ μαῦρους οὐ καφουκαρδιόμους τοῦν σταματάου κὶ τοῦν ρουτουλοῦγᾶου:

- Πουθὶ ἔρχουσι οὐρὲ;
- Ἄπ' τὴ Πρεβίτσα, λιέου.
- Οὐρὲ ἀδριφούλη οὐρὲ...
- Οὐρῆσι.
- Οὐρὲ μ' ἔρμου εἰδὶς στοῦ δρόμου Μαργούλιαν οὐρὲ;
- Μαργούλιαν;
- Βιβαίους οὐρὲ. Ἴένα κουρίτο' μαθὲ δ' μοιροφου ὡσερ μποῦξὲς συνουδιόμουνου ἀπὸν ἰέναν πάπαδου. Μίλα μου οὐρὲ κὶ χάνουμι οὐ ἔρμου, μίλα μ' κ' εἰμι ἀναμένους, σουστὴ κάμινους.

Κὶ μ' δίν' οὐρὲ πιδὶ μ' οὐ γέροντας πρῶτ' τάξιου ματᾶτα. Μ' λιέει δὲ ἀντάμουσι τοῦν ἰέν λόγου ζεῦγους εἰς τὴ Φιλίππειάδα κὶ δὲ τὰ καταρτάσ' εἰς Γιάννινα ἰπὶ μουλαρίου τὴν ἰουμμένην. Τ' ἀκόμ' ἰγῶ κὶ πιδάου ἄπ' τὴ χαρά μ'. Πάου νὰ τοῦν δαγκώσου τοῦν γέρον νὰ τοῦν φάου οὐδὲ κληροῦν. Ἀκράτητους εἰμινα. Θρηόλιου ἔγινα. Λιόντας σουστὸς.

- Νὰ οὐ φλῆσου, λιέου γέρον.
- Οὐ δὲ!
- Οὐρὲ στάσ' νὰ οὐ φλῆσου σένανι κὶ τοῦν σὺντροφῶ σ' !!!

Κὶ δώστ' μᾶνα μ' φιλιὰ τοῦ γέρ' κὶ δώστ' φιλιὰ τοῦ γαῖδάρ' φιλιὰ φλουγοῦβουλα, πικραθέατα. Μέθουσα οὐ ἔρμου ἀπὸν χαρὰ μέθουσα. Ἀρπάξου τοῦ Χατζαρουκουμένου κὶ τρέχουμι νὰ πιδρομιάσουμι γὰ βράδ' ἢ γιῶρα εἰς κὶ πιδράσ' κὶ ἔπριτι νὰ σκουθῶμι τὴν ἰουμμένην λιαν ἰουρῆς. Καταλόμηνι αὐθουρεὶ στοῦ λουκαντιέρ' κὶ ἀδιάξουμι οὐρὲ πιδὶ—ἀπιστιφου πρᾶμα—κὶ ἀδιάξουμι ἰένα θιουτέξου φασούλια. Τὰ πικρήσαμι οὐρὲ ποῦ δὲν ἀφήκαμι οὐτὶ γὰ ὄρκου. Κὶ τραβατζάσαμι ἀφθινου κασαὶ κὶ γυῆκαμι ἰκείνου τοῦ βράδ' κουρῆσις στοῦ μθῶσ'. Τριχλιζόντας σηκουθῆκαμι κὶ τραβίξουμι γὰ ἔπιου. Κὶ σκόνταμι ἰδῶ κὶ σκόνταμι ἰκεί οὐλλῆου ἀκόμα κὶ νὰ σπάσουμι τὰ παλκουκίπαλά μᾶς. Μποσουλόνας ἀνβίκαμι τ' σκάλα τοῦ ζουνοδουκίγιου κὶ πέσαμι στὰ κριβάτια.

Κὶ τούῶρα οὐρὲ μαῦρου πιδὶ, οὐρὲ μιανουγᾶρι ἀκουσι κὶ θάγμασι τὰ τοῦ ἰουδοῦχῆς κὶ μὲ σὺ ξιφῆγι λέξ' γιὰτ' πᾶς χαίμενου. Ἀκουσι κὶ θάγμασι κὶ λουχτάρξι ἀπὸν τὰ φιλιά π' δόθκαν κὶ ἀναμι κὶ πλιμῆνισι σὰ σὺ ἰουροῦσῶ το' καυγάδῆς μὲ κείνου τοῦν μπιζβρένν τοῦ Κιφαλλουνήτ' τοῦ φαντάρου ποῦ βουτέα τν' ἄλλ' φουρά στὴ Μακιδονία μέσ' τ' φαλάδα κὶ τοῦν ἔδισα στὴ Σαλονίκη. Σὰ σὺ ἰουροῦσῶ τοῦ καυγάδῆς μ' αὐτῶν τοῦν ἀφλότιμου τοῦν Κιφαλλουνιτᾶρου ποῦθῶ—χαὶ κλάμι κὶ θρηνοῦλόγα μαῦρου

πιδὶ—ποῦθῶ μαθὲς νὰ ἀπαγάη λαθραίους τν' Μαργούλα τοῦ ἄνερου τοῦν οὐνεῖρου.
Σηκουθῆκαμι ἰπὸν τὴν ἰουμμένην κὶ φαντασιουδῶς. Χόριμι ἰένᾶ ἢ καρδούλα μ' χόριμι. Στρίβου τοῦ παλμουμῶστακου κὶ τοῦ κᾶνου ταιγγέτι. Βάνου στραβὰ τοῦ φέσ' κὶ χῶι, γὰὶ μανούλα μ' ἀρπάξου τοῦν Χατζαρουκουμένου κὶ κίβουμι δρόμου τιτραποῦδητὴ κὶ ἀπὸν ρυτήρους. Λαχάνιασι αὐτῶνους οὐ μαῦρους κὶ γρουσουμῆγαχι. Βόγγαχι σὰ μπαμπόρου βόγγαχι.

Τὴν ἔκλιψαν οἱ Τροῦκοι!

- Ἀπόστασα οὐρὲ μαῦρι μ', ξιφῶνιξί.
- Οὐρῆσι;
- Ἀπόστασα μ' βγῆμι οὐ πιδου.
- Τρέξι λιγούλι ἀκόμα.
- Θὰ σκάσου.
- Σκάσι.
- Θὰ σταθοῦ.
- Τριέχα νὰ καταφάσουμι τὴ Μαργούλα ἀφλότιμη νὰ μὴ πέρ' ἄλλου δρόμου κὶ τὴν ἀπουλέσου. Σπένουσι λιέου. Ἰμπρὲς μᾶς.
- Μοῦ βγῆμι ἢ πετίτα.

Τοῦν ἰχόρτασα φιλιά!

- Ὅρμου.
- Μ' ἔπιασι κουντανάσα.
- Σφιξὶ τὰ δόντιμα σ' κὶ τρέχει γιὰτ' χάνουμι.

Κὶ παριυθὲς κὶ παραχρῆμα ποῦ λιέξ, τοῦν βουτάου ἄπ' τοῦ μανικουκάπ' κὶ τοῦν σούρου μέσα στοῦν δρόμου. Τρέχουμι σὰ διμουνησμέν'. Κὶ ἄξανα οὐρὲ μαῦρου πιδὶ, μαῦρ' ἢ ὅρα ἦταν κὶ πέσαμι μπρῶς σὶ μὲ γουνιά ἀπᾶν σ' ἕναν κῆριγιου. Βᾶξ' τοῦ φουέξ ἀτῶνους, φουάξου κ' ἰγῶ, φουνάξ' κὶ οὐ Χατζαρουκουμένου κὶ γένιτι θρήνους. Κὶ δ' ἀρπάξουμασι στὰ χέργια ἄν' δὲ βούταγα τοῦν Χατζαρουκουμένου πῆσου ἄπ' τοῦ μανικουκάπ' νὰ τοῦν σούρου πρῶς τὰ δῆου ἀφήνοντας

τοῦν κῆριγιου ἰκείνου νὰ ξιφῶνιξ' σὰ μαν τρῶσουλου:

- Λουμπουδῆτις.
- Πριτῶβλαχοι.
- Τσαρουγᾶδῆς.
- Πάλου προουκαδούρα τ' διαδᾶ.
- Διαουλουσφρουβρακουζουνάδῆς.

Τέτοια κὶ ἄλλα ξιφῶνουσι οὐρὲ πιδὶ μ' ἄλλου ποῖς τοῦν πρῶσι κὶ ποῖς γῶρι πῆσου νὰ τοῦν πλιμουριάσ' ποῦ τρέχαμι κ' οἱ δῶου σὰν ἀστραπὴ νὰ φράσουμι στοῦ δρόμου ν' ἀνοίξουμι τὸ ἀγκάλῆς μᾶς κὶ νὰ ὑποῦν, τοῦμι τὴ Μαργούλα ποῦ ἔχουταν ἰουμῆουσι εἰς τν' ἦπρου μὲτὰ φουνῶν κὶ λαμπάδου. Οὐ μαῦρους οὐ Χατζαρουκουμένουσι αἴμα ἔφτυσι. Πιπίτα ἐβγαλι πέθανι ξηρομῆγῆσι. Μ' φῶναξὶ κὶ μῶκουβι τὴ καρδιά. Φῶναξὶ κὶ ἐβγαξὶ μαῖφου δάκρυγιου. Ποῦ νὰ τοῦν ἀφήσου θρῶς ἰγῶ. Τοῦν ἔσινα μέσα στοῦ δρόμου ἀγρίους χουμιάζουνας, λέξο ποῦ σκῆταν οὐ κῆρους κὶ μᾶς κίταγι ἀνοῦχθ' τοῦ στόμα. Κὶ φῶναξὶ, κὶ οἴλου φῶναξὶ οὐ μαῦρους οὐ Χατζαρουκουμένουσι σιντιουρῆσι:

- Ἄσι μὲ, πιδᾶινου.
- Μπᾶδι.
- Ἐλουσα σ' λιέου.
- Κουρᾶίου.
- Θὰ σβῶσου.
- Φάσαμι οὐρὲ μαῦρι.
- Πάει ἢ καρδούλα μ' κόπιτι.
- Ἄμᾶν σῶπα.
- Ἀφαλουκῶφτα!

Κὶ ἔσα' ποῦδουκῆλῶντας τοῦν ἰπῆγα ὡς τοῦ καρτέρ. Κ' ἰκεί ἀπλουθῆκαμι κᾶτ' κὶ καθῆσαμι νὰ πάρουμι οὐλλῆν ἄνασα γιὰτ' μᾶς φραγι οὐ δρόμουσι κὶ μᾶς πλιμῆνισι. Κὶ κᾶθησα οὐρὲ πιδὶ μ' κὶ ἀγᾶνταμᾶ στὴ ροῖγα τρέμουν ἐκ συγκινήσου. Κὶ πέσαουσα καρρότσις κὶ αὐτουκοῦνητα πέσαουσι κὶ πουθῶνι νὰ φανοῦν τὰ μαρῆλια νὰ δγιοῦ κὶ γῶ τ' Μόρου μ' νὰ λιγουθοῦ. Γυροῦβλαγα σὰν τριλλῶς κὶ μασάου τοῦ μῆτα μ' κὶ δὲ μποροῦ ἄλλου λάγγιμι τοῦ μᾶτι μ' λάγγιμι.
— Χατζαρουκουμένι, λιέου, θὰ σκάσου. Μ' πριστημι τοῦ σικῶτ' μ' πριστημι.
— Σουῶπα Μήτρου.
— Ποῦ εἰμι κὶ δὲ φαιτίσι τοῦ ἀστρουν τῶ ἀγῆς.

- Ἐάρθῃ.
- Οὐδῆ. Τοῦ ἔκλιψαν. Τοῦ ἔκλιψαν λαχτάρα μ'.
- Κὶ ἔσα' μ' ἔπιαναν μαθὲς οἱ γῆδιοι τρῶμ' κὶ τοῦχα οἴλου μοιρολόι οὐ μαῦρους κ' οἴλου κλάμα. Φουνάξου θνατὰ κὶ λιέου:
- Χατζαρουκουμένι οὐρὲ, οὐρὲ Χατζαρουκουμένι. Ἄν δὲν ἔρθῃ οὐρὲ θὰ φᾶου τοῦ φουνῆσι ἄπ' τὰ τσαροῦκι μ'. Θὰ πλαντάου.
- Κὶ κᾶθουμι μαθὲς πιδὶ μ' σ' ἕνα κουντῆ κὶ παρατράου κὶ οὔρου παρατράου. Κὶ—ὡ μανούλα μ' λαχτάρις—κὶ νὰ κὶ ξαντιοῦξου στὴ γλῆτσου τοῦ δρόμ' δγῆγιου μουλάρια νάχουσι καρβαλικίμενα. Τραντάξ ἢ καρδούλα μ' τότινις κὶ πάει νὰ ξικουλήσῃ. Βᾶξου τοῦ φέσ' στραβὰ κὶ φεῦγουν κὶ ἀκόμα φεῦγου πρῶς τὰ ἰμῶρξ. Ξαφνιάξῆτι οὐ Χατζαρουκουμένουσι κὶ τρέξ' ζουπῆσου φνάξουνας:
- Στάσ' οὐρὲ.
- Ἴέχου ἀτίμ.
- Θὰ γριμιστῆς.
- Ἰδουσιάσκα δὲ μποροῦθ.
- Σ' ἔφτακα.
- Τριέχα κὶ ἔρχῆτι τοῦ κουρίτο. Πιπίτα καλπάζουσι κὶ ἔφτασι τοῦ σουθῶ μ'.

Κὶ τρέχου ἰγῶ Ἰμπρὲς κὶ τρέχει αὐτῶνους ζουπῆσου κὶ πᾶμι κὶ δγῆγιου ἄροδου. Κὶ νὰ μᾶνα μ' μανούλα μ' κουντουζεῖουμι τὰ μουλάρια, κὶ νὰ φουέξ τοῦν οὐφθαλμῶν μ' οὐ Παπῆξ φουκουτῶς κὶ γινάτουσι κὶ νὰ ἢ Μαργούλα ἢ στρουμπουλί ποῦ χαμουγῆλασι. Παραφρόνησα ἄμῆσουσι οὐ ἔρμου. Ζουρῶλαγα. Θάμπουσα ἀπὸν τὰ κᾶλη το. Γουνατίου κᾶτ' κὶ κῆλιγουσι στοῦ χῶμα.

Τραντάξουμι σὰν οὐτουμουμᾶλι. Λέγουμι κὶ σκουτόνουμι ἀπὸν χαρὰ. Ἀκράτους εἰμι. Φουνάξου κὶ πᾶου ψλά κὶ φῆλου τοῦ χῆρ' τοῦ παπᾶ τοῦ πιδροῦ μ' μαθὲς:

- Πιδροῦλί μ' λιέου, οὐς εἰ παρῆστις.
- (Ἄκουλουθᾶ)
- Ἰγῶ Μήτρου
- οὐ Κορῆφῶς
- ἰᾶν Ραδιουεβλῶσῶσῶς

ΓΑΛΛΙΚΗ

Ὁ ἀστυφύλαξ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ βροχὴ ἤρχισε νὰ πῆτῃ εἰς χονδρὰς ψεκῶσι, οἱ δὲ νυκτοβάται ἐσπευδον νὰ καταφύγουσι εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.

Ὁ ἀστυφύλαξ ἐφύλασσον τὸ βουλευσάου. Τὸ ἔδαφος ἀντῆγει εἰς τὸν κρότον τῶν πατημάτων τῶν δύο ἀστυφύλακων, καὶ οἱ ἄστυγοὶ ἀνταμιβανόμενοι τούτους, ἐσπευδον νὰ ἐγκαταλείψουσι τοὺς μπάγκους, εἰς οἷς εἶχον ἐξασπῆθῃ. Ἦτο ἡ δευτέρα προῖνῃ ὥρα.

Αὐτὴ ἡ φυχὴ τῶν ἀστέγων διουκῆδαζε τὸν ἕνα τὸν ἀστυφύλακον, ὅστις ἐστράφη πρὸς τὸν σὺντροφῶν τοῦ καὶ τῷ εἶπε:

- Μπρὲ σὴν λαγωοὶ μᾶς φεῦγουν.
- Ὅστις ἦτο ἀνθρωπος ὑψηλός, γιγαντάδῆς μὲ ἀνοσφῆρουσιν τὸν μῆτακα. Ὁ ἄλλος μετῶν ἀνοσφῆρουσιν, μὲ φουσιουνομῆαν περιῶντον καὶ σοβαράν, ἐφάνητο δὲ, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὀνειροπόλεται.

Ἐὰν δὲν τοῖς ἐπρωτεῖνομεν αὐτὰ τὰ ἔ'Εἰ τί χᾶρῆσαι αὐτοῖ; ἔξενοδοχῆτον τὸν πέραςος τὸν παρῶν; ἐπανάβηθ' ὁ πρῶτος, θὰ ἔχον μεταβληθῆ ὄλοι ὁ δρόμοι εἰς ἰλυνοτήριον...

- Καὶ ποῖον σενουχοροῦν αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποι; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος.
- Ὁ ὑψηλὸς ἐσταμάτησεν, ἐκπληκτός.
- Δομιέ, σεῖς ὀμιλεῖτε οὕτω;
- Μοὶ φαίνεται ἀνωφελεὲς νὰ τοὺς καταδιώκαμε τὴν νύκτα, ἀφοῦ δὲν κᾶνονον κακὸν εἰς κᾶνῆνα. Διατὶ νὰ μὴ τοῖς ἀρῆνομεν νὰ ἀναπαύονται ἄλιγον, ἀφοῦ ποῖος ἔξῆρι ἀπὸ τί φησῶν νὰ μαστιζοῦνται, ὥστε νὰ μὴν ἔχουν σῆσι; Διατὶ, ἐνθ' ἄλλοι κοιμῶνται εἰς μαλακὴν κλῆιν, νὰ μὴ τοῖς ἀρῆνομεν νὰ ἀπολαμβῶσιν καὶ αὐτοὶ τοῦ δόρου τοῦ ἴπνου εἰς αὐτοῖς ἐδῶ τοὺς μπάγκους;
- Δὲν σᾶς ἤξερα τῶσον ἐπιεικῆ, κύριε Δομιέ, ἀπῆντησεν ὁ ἄλλος.

Ἐβρεχε πλέον εἰς τὰ γερά. Οἱ δύο ἀστυφύλακες ἀπεσῶθησαν ταχέως ὑπὸ τὴν σκεπτὴν ἐνθ' ἡσυχασίου.

Ἐκ τούτου ὁ ὑψηλὸς ἐστράφη τὸν μῆτακά του καὶ εἶπεν εἰς τὸν Δομιέ:

- Δομιέ, δὲν εἶσθε σεῖς δι' ἀστυφύλαξ. Ὁ κανονισμὸς τί διατάσσει; Τὸ καθῆκον τί υπαγορεύει;
- Ἀλῆν, διασχίζου τὰ σκότη τῆς νυκτός, εἰς

ποδηλάτης ἀστυφύλαξ, παρετήρησε τοὺς δύο συναδέλφους του καὶ τοῖς ἐφῶναξεν:

— Ἀμέσως! Ἀμέσως! Δολοφονία εἰς τὰ Πλάσθι! Τρέξατε ἐκεῖ! Τρέξατε.

Ἀμέσως ἔξεκίνησαν, ὑπὸ ραγδαίαν βροχῆν, βαίνοντες πρὸς τὸν κῆνδρινον ἀρῶβος, μὲ τὴν ἦσυχον ἐκείνην σταθερότητα, τῶν μελλόντων νὰ πράξουσι τὸ καθῆκόν του.

Τὴν στιγμὴν κατ' ἦν ἐπλησίασαν τὸ ὑποδειχθὲν μέρος, μὲ κραυγὴν πόνου καὶ ἀπελπίουσις ἠκούσθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡσυχῆς νυκτός.

Ἐβρέθησαν μετ' ὀλίγου πρὸ ἐνός ξενοδοχεῖου. Εἰς τὸ μῶλις φουαζόμενον ἰσόγειον, εἰς ὄμιλος ὄριετο, διεπληκτιζέτο, καὶ κραγαὶ σπαρακτικὰ συνῶδουον τὴν ἀγρίαν ἐκείνην πάλιν...

Μία γυνὴ ἔκειτο ἐπὶ μίᾳ τῶν βαθμίδων τῆς κλῆμας. Εἰς δὲ νεαρὸς ἀνθρώπος ἐκάλειεν, ἔναντιον πολλῶν ἀστυφύλακων. Ὁ κακοῦρος προσέφερεν ἀπειλὰς καὶ ὕβρεις. Εἶχε τὸ στήθος γυμνόν, τὰ μαλλιά τὸν ἀκατὰ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐφαινοῦτο, ὅτι ἔξεχον τῆς κεφαλῆς' εἰς τοὺς πόδας του εἰς ἀστυφύλαξ εἶχεν ἔκαθαίρη καὶ εἰς τοῦ λαμποῦ τοῦ ὀποῖου ἔβρεξεν αἶμα.

Καὶ ὁ δολοφόνος ὄριετο δυνατότερος, ἀπειλῶν μὲ τὸ ὄπλον του, ἐκείνου, ὅστις ἤθελε τὸν πλιμῆνισι:

- Ὅλους... Ὅλους μέχρι τοῦ τελευταίου.
- Ὁ Δομιέ ἀπεμάκρυνε τοῦν συντρόφους του:
- Ἀφῆσατέ με, τοῖς εἶπεν.
- Ἄλλ' εἶσθε τρελλοί, θὰ σᾶς σκοτώσῃ!
- Ὁ Δομιέ δὲν ἀπῆντησεν, ἐλάραζε διόδου διὰ μέσου τῶν συναδέλφων τοῦ καὶ ἐσταθῆ ἀπέναντι τοῦ ἀπαισίου κακοῦργου.
- Καὶ παρατηρῶν αὐτὸν μὲ βλέμμα γέμον περιφρονησῶς, τῷ λέγει:
- Ἐμπρός!... Κεῖτα!
- Ὁ ἄθλιος αἶφνης ἀνεκόπι, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ εἶχον λαβεῖ ἐκπρασιν τρέμου. Ἀφῆκε νὰ πέσῃ τὸ ὄπλον του...
- Ἐκπληκτικὰ κατέλαβεν ὄλους τοὺς ἀστυφύλακας. Εἰς ἐπρωτεῖνε:
- Τὰς χειροπέδας.
- Ὁ Δομιέ μὲ ἐν κίνημα ἐσταμάτησε τοὺς συναδέλφους του:
- Ἀφῆσατέ με, εἶπεν.

Ἐνυπῆγε τόση ἐπιβλητικότης εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Δομιέ, τόση σταθερότης εἰς τὴν στάσιν του, ὥστε οἱ ἀστυφύλακες ἠθῆκουσαν.

Ὁ κακοῦρος τρομαγμένος, ὀπιθοζῶρει πάντοτε, ἀνερχόμενος τὴν κλῆμα. Προσέκρουσεν εἰς τὸ θῆμα του, εἰς τὴν σφαδῶσαν γυναῖκα, ἀλλ' αἶφνης ἐσταμάτησεν, ὡς ὑπνοισθεῖς ὑπὸ τοῦ βλέμματος τοῦ Δομιέ.

Ὁ Δομιέ αἶφνης ἠσῶχος ἤτοιμασε τὸ ρεβόλβερ του καὶ ἐκόπησε πρὸς τὸν κακοῦρον, πρὶν προσφθάσῃ κανεὶς νὰ ἐπέμβῃ.

— Ἀπόθῃνε, ἀθλίε!... ἀνεφώνησεν.

Ὁ κακοῦρος πλῆγθεῖς εἰς τὸ στήθος ἔπεσε. Κεῖμα αἵματος ἀνέσφουεν ἐκ τῶν χελέων του καὶ ἐγέμιεσε τὰ ἐνδῶμάτα του. Ἐπειτα ὀλίγον ἀνασηκωθεῖς, ἐπανάεψε πλισίον τοῦ πρώτου ἀγωνιῶντος θῆματός του...

Οἱ ἀστυφύλακες προσέτρεξαν πλισίον τῶν τραυματισμένων συναδέλφων του. Ἐπειτα φθάσας ὁ ἀστυνόμος, ἠρώτησεν:

— Ὁ ἔνοχος; Ποῖος εἶνε;

Οἱ ἀστυφύλακες, οἵτινες πρὸ τοῦ προῖσταμένου τὸν ἐκάθῆσαν εἰς γραμμὴν εἰδείξαν τὸ σφαδᾶσον σῶμα τοῦ κακοῦργου, ὄρεα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην συνεσῶτο μέχρις οὐ τὸ τελευταῖον σπασμοδικὸν κίνημα τοῦ ἀφῆρσε τὴν μωσαρὰν ψυχῆν.

— Ποῖος τὸν ἐφῶνεουσεν; ἠρώτησεν ὁ ἀστυνόμος.

Ὁ Δομιέ ἀνῆγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ εἰδείξε τὸ πρόσωπόν του, ὅπερ εἶχε πλημυρωθεῖ ἀπὸ δάκρυα.

— Ἐγὼ! εἶπεν.

— Ἐκάματε καλά, ἐπανάβηθ' ὁ ἀστυνόμος, καὶ σῶς συγγαίρου... ἀλλᾶ... γιὰτὶ κλαίετε;

Ὁ Δομιέ ἔκαμε κίνησιν, ἢ ὅποια εἰδείκνυεν τὴν ἄπειρον θλίψιν του καὶ διὰ φωνῆς, ἢ ὅποια ἄφηεν νὰ μαντεύουσι τὴν ψυχρῆν του πάλιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν του θλίψιν, εἶπε:

— Ἦτο δ... υἱὸς μου!

Ῥίγος διέδραμε τὰ στήθη τῶν συναδέλφων του.

Πάντες ἀπεκαλύφθησαν πρὸ τοῦ τηρητοῦ τοῦ καθήκοντος, θαυμάζοντες τὸν ἦρωα!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Καλῆμα Μετᾶφρ. ΠΑΝ. Κ. ΚΑΤΣΑΡΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ἐ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

77 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Είπε όμως βεβαρημένη από τοσοῦτον πληθος ἄφρονων προσοικίων, ὥστε μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν μεταφέρωμεν ἐπὶ τῶν στηλῶν μας.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς αὐτῆς ὑβριστείας, εἶνε ἐκτός τοῦ Καποδιστρια, τὰ εἶς:

Κολοκοτρώνης, Σπυλιάνης, Περούκας, Παπαδόπουλος, Σταύρος, Ρόδιος, Γλαρόνης, Ποταμιάνος, Σικελιανός, Χρυσόγελος, Κοκκίνης, Ἀξιώτης, Ἀζελός, Γουδάρης κτλ.

Βραδύτερον κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1831, ὁπότε τὰ πνεύματα εἶχαν ἐξαπθῆ περισοτέρως, ἐτοιχοκλήθη ἄλλη σάτυρα συνεστία κάποιος ἐγκυκλίου τοῦ Καποδιστρια, τὴν ὁποίαν εἰδόντες εἰς χειρόγραφον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δημοσιεύμεν διὰ τὸ περιέργων τοῦ στίχου καὶ διὰ νὰ καταδείξωμεν τὴν ἑνίαν τῶν παθῶν.

Ἔνωσται, οὐ ἢ ἡ σάτιρα αὕτη εἶνε ἡ εὐγενεστέρη, ἢ ἀφροτέρη ὄλων κατὰ τὴν φράσιν.

Ἀναφορά ἐνός Ἑλλήνου

Ἀρχηγέ σοφὲ τοῦ Ἐθνους, τὴν ἐγκυκλίον σου εἶδα Πῶς ζητεῖς τοῦ καθενός μας νὰ εὐμοβηθεύῃς τὰ φῶτα Μᾶς προτάξεις νὰ σὲ ποῦμε τί συμφέροι στήν πατρίδα, Ἡ ἀναφορά μου, νάτην! Κάμε ὁμως ὄρον τῶντα. Πῶς σὸτὸ Μπουτζεῖ μιά σου λέξις μυστικῆ δὲν [θὰ μὲ στείλῃ] Καὶ ἀμείψω νὰ! σὲ λέγω, καθὼς τόσοι ἄλλοι [φίλοι] Λάμπια, Σκάμπα, τζιμπιριμιτό, Συναγματάκι [σὰς ζητοῦ].

Διοικεῖ τοὺς Ἑλληνας μας, πατρικὸς ὁ κύριος [Βιάρος] Κι' ἀχ! γι' αὐτὸν ὃν πῆ κανένας στήν ψυχῆ [του παίρνει βόρος] Κυβερνήτη! τὴν Ἑλλάδα εὐτυχῆ θὰ καταστήσῃ Ἄν ἐνδόξη κατὰ γράμμα εἰς τὴν κατενίη του [γνώμη].

Κι' ἕνα, ἕνα τὰ παιδιὰ τῆς ἀν' στρεβλώσει κι' [ἔξοισον]. Μῶλον τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ μᾶς διοικοῖν οἱ [Νόμοι] Λάμπια, Σκάμπα, τζιμπιριμιτό, Συναγματάκι [σὰς ζητοῦ].

Τὸ Δικαστικὸν μας σίμα προοδεῖ δὸον πάγοι Τὰ κριτηρία μας εἶνε παλαιὰ Ἄρειοι Πάγοι, Καὶ κριταὶ σὰν τοὺς κριτὰς μας εἰς τὸν κόσμον [δὲν εἶνε ὄλοι] Καὶ ὁ Γονατὰς σου εἶνε τοῦ σῶνός μας ὁ [Σῶλων].

Μῶλον τοῦτο κι' ἐν τοσοῦτο, Λάμπια, Σκάμπα, τζιμπιριμιτό, Συναγματάκι [σὰς ζητοῦ].

Εἶνε θαῦμα, εἶνε τέρας τὰ σχολεῖα τῆ, Ἑλλάδος [λάδος] Καὶ ἀνθεὶ καὶ λουλουδιεὶ τῆς παιδείας μας [δ κλάδος].

Ἀπὸ τὰ πολλὰ μας φῶτα ἐθαμβώθηκε τὸ φῶς [μας] Καὶ δὲν βλέπομεν τὴν λάμψιν τοῦ Στρατιώ [χου Κόμητος] μας

Καὶ ὁ Κόμης μας τοῦ κόκκου, φέρονε γίγους [εἰς τοὺς δρόμους] Μὲ χρυσεὶ δύο σπαλέτες στοὺς στρατιωτικοὺς [του δμοῦς]

Λάμπια, Σκάμπα τζιμπιριμιτό Συναγματάκι [σὰς ζητοῦ].

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης)

ΔΗΜ. Η. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁστο-γινω-λαρυγγολόγος
(Ἐπὶ τετραετίαν ἐν Βιέννῃ καὶ Παρισίοις ἐκπαίδευθεὶς). Δέχεται 9—10 1/2 καὶ 3—5 ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 5 Α.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικὸς θίασος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Κυβέλης Ἀδριανοῦ, μὲ τὸν κ. Βουσαφάν, τὸν κ. Χρυσόμυλον, τὸν κ. Χαλκιάδην, Βενιέρην, τὴν κ. Καλογερίου κτλ. Δράματα καὶ κωμῆδία. Θεάτρον ἑστεγασμένον.—Τριταί θέσεων δρ. 3—2—1.

Μαρ. Κοτοπούλη.—Ἡ δεσπ. Μαρίκα Κοτοπούλη μὲ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς θίασον. Δράματα, κωμῆδία καὶ ἐπιθεωρήσεις. Θεάτρον ἑστεγασμένον.—Τριταί θέσεων δρ. 3—2—1.

Ἀλάμπρας.—Θίασος ὑπὸ τὸν κ. Μουστάκα μὲ ἐκλεκτὰ πρόσωπα καὶ μὲ πρωταγωνιστρίαν τὴν Καν Μουστάκα.

Νεαπόλεως.—Θίασος ὑπὸ τὸν κ. Εὐάγγ. Παντόπουλον μὲ ἐκλεκτὰ πρόσωπα καὶ μὲ πρωταγωνιστρίαν τὴν Λαῖα Ν. Παντοπούλου.

Ὀλύμπια.—Ὀπερέτα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λυκαδά, ἄριστα ἐκπαιτημένη μὲ τὴν Καν Σ. Κανδύλη καὶ λοιπὰς ἐξοχίστους καλλιτέχνιδας. Τριταί συνήθει.

Συναγμάτων.—Καλλιτεχνικὸς θίασος Κας Ροζάνη καὶ Κου Πέσσα. Ἐπιθεωρήσεις, δράματα, κωμῆδία. Θεάτρον ἑστεγασμένον.—Τριταί θέσεων δρ. 3—2—1.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Διορθώσεις παραγραμμάτων.—Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας εἰς τὴν 10ην σελίδα ἔγιναν μερικὰ τυπ. λάθη. Ὅθεν ἀντὶ τῆς φράσεως ἀποδοκμασία καὶ ὕβρις ἐγενήσαντο ἐκ μέρους τοῦ κ. Ζαχαρίτσα τὸ ὄρθον εἶνε: «ἐκ μέρους τῶν τοῦ κ. Ζαχαρίτσα». Ὅμοιος καὶ ἡ ὑπογραφή ἀντὶ Σ. Αἰμιλιανὸς πρέπει νὰ διορθωθῇ Ἱ. Αἰμιλιανός.

Ἡ μουσικὴ κίνησις τοῦ Πειραιῶς.—Ἡ «Φιλόλογος» μᾶς γράφει ἐκ Πειραιῶς σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιευθέντα διὰ τῆς συναυλίαν τοῦ «Νέου Ὁδίου Πειραιῶς», τὸ εἶξῃ: «Ὁ κ. Φώτος Γιοφύλλης παρέλαβε τὴν βία Ἀρ. Καλλιτσί, ἥτις ἐπαίξει μίαν ραβδίσαν τοῦ Liszt, καθὼς καὶ τὴν βία Ροζάλ. Ζουφρὲ, παίξασα τὴν «Polonaise» τοῦ Chopin, Νῆα Ρώσσο μὲ τὸ «Valse en reb maj», τοῦ Chopin. Μ. Καζάκη μὲ τὴν «Tarentela» τοῦ Heller, Μ. Σφόρδου μὲ τὴν «Romanca» τοῦ Bach καὶ Ἑλλά Φωνιέμος μὲ τὸ «Prière et danse» τοῦ Grieg. Ἡ εἰς Κικὴ Τσαλίνη μὲ τὸ ἄσμα τῆς ἁφίος θαυμαστὰς καλλιτεχνικῆς ἐντυπώσεως καὶ ἀξίως ἰδιαίτερος νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ ἐπαινεθῇ καὶ ἡ εἰς Ἀπε Στίνην διακριθῇ εἰς τὴν ἀπαγγελίαν. Ἡ χορωδία μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐξετέλεσε τὴν Ἄνοιξιν καὶ τὸ Φθινόπωρον τοῦ Mendelssohn καὶ τραγουδιὰ τοῦ κ. Καλομοίρη καὶ τοῦ κ. Σαμάρα. Τὸ κοινὸν κατὰ τὴν σχολικὴν αὐτὴν ἑορτὴν ὑπῆρξε ἐκλεκτικώτατον.

Ἰδίως μεταξὺ αὐτῶν διακρίνοντο κυρία καὶ δεσποινίδες πρῶτην μαθήτρια: τοῦ Λουκίου καὶ δεσποινίδες τῆς δευτέρας: Καζάκη, Βαρδακίδου, Ἑλλην Βασιλάκη, Γερογιάννη, Γκίννη, Καρατζῆ, τὴν καλλιτέχνιδαν Ἀλκίην Παπαχρίστου καὶ ἄλλαι. Εἰς τὰς μαθήτριας τοῦ Παρθενωγείου τοῦτο, αἱ ἐπίται παρουσίασαν τὴν μουσικὴν πρόοδον κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτήν, εἰδικῶς τὸ πᾶν ἡ δεσποινὶς Τατιά Χορμουζῆ καὶ τὸ τραγουδιὸν ἡ γνωστὴ διπλωματούχος Ἀργυρῆ Γκίννη.

Ἐξετάσεις.—Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐκ Σμύρνης κ. Γεώργιος Κατζιγεωργίου ὑποστάς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀνηγορεύθη ἀριστοτολικὸς διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς ἀποσπᾶσας τὰς συγκαταστήσας τὴν κ. κ. καθηγητῶν καὶ συναδέλφων του. Συγκαίροντες αὐτὸν καὶ μίσης τῆς ἐχθρότητος καὶ μεγαλειότητος προσόδους καὶ ἐπιτυχίας ἐν τῇ μέλλουτι.

Δεωνίδας Παπαδόπουλος

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΜΑΣ ΦΙΛΙΑΤΡΑ

Τὰ Φιλιατρά εἶνε πόλις ἐκτεταμένη ἐν μέσῳ ἐλαίων καὶ ἀμπελώνων ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς θαλάσσης 80' λεπτὰ τῆς ὄρας καὶ ἔχουσα δύο ἐπιπέδια, τὴν Ἁγίαν Κυριακὴν καὶ τὸ Ἁγρίλιον. Τὴν μὲν Ἁγίαν Κυριακὴν πρὸς νότον, τὸ δὲ Ἁγρίλιον πρὸς βορρᾶν. Εἰς τὰ ἐπίπεδα ταῦτα προσέρχονται κατὰ τὸ θέρος καὶ παραθεριστικοὶ πολ- λαὶ οἰκογενεῖαι. Εἶνε τρόπον τινὰ τὰ Φιλιατρά τὸν Φιλιατρίων.

Οἱ κάτοικοι φιλοῦσι καὶ περιποιητικῶς ἀνεπτυγμένοι καὶ εὐγενεῖς τοὺς τῆροπος, ἀλλὰ λίαν περιεργῶ.

Ἄμειρος εἶνε νῦν ὁ κ. Σπύρος Καραβίτης. Εἰς τὴν πόλιν ἔπαρουν τέσσαρα φαρμακεία καὶ τέσσαρες ἄνομοι καὶ ὁ τὸ Ἅγιον Νικολάου, ὁ τὸ Ἅγιον Ἰωάννου, ὁ τὸ Ἅγιον Ἀθανασίου καὶ ὁ τῆς Παναγίας Ρωσσιώτισσας. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Ἰωάννης εἶνε ἡμετεροπόλις, εἰς τὴν Παναγίαν ὑπάρχει ἡ ἀργυρὰ βυρσοδεψία ἐκ τῶν ἁγίων Καραλάμπους, πολιοῦχος τῆς πόλεως.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ῥηθέντος ἁγίου τελευταίως πανηγυρίσ.

Ἡ ἐκπαίδευσις γίνεται διὰ δύο σχολείων ἄρρενων, ἐνὸς ἠθελῶν ἐξατάξιον καὶ δι' ἐνὸς ἑλληνικοῦ μὲ σχολάρχην τὸν κ. Α. Παπαζιάνην.

Τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως ἀναμιχταί. Ἐξάγειται σταφίς, ὄνος καὶ ἔλαιον. Εἰσάγονται ἀποικιακὰ κ. ἄ., ἢ δὲ βιομηχανία εἰς τὰ σπάργαντα κτλ.

Ἰπάριχοι: σύνδεσμος τεχνιτῶν καὶ σὺλλογος ἐμπορικῶς ὁ «Ἐρμῆς». Καὶ τὸ μὲν σὺνδεσμον τῶν τεχνιτῶν πρόεδρος εἶνε ὁ κ. Βρ. Ἀνθράκος, τοῦ δὲ ἐμπορικοῦ ὁ κ. Νεονέλης Κἀκκαβας.

Ἡ πόλις ἔχει προσετὶ λαμπρὰ ρημοτομήσις καὶ ὄραται πλατεῖαι, ἔχουσαν τὸ ὄνομα τοῦ Καποδιστρια, ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁποίας ἴσχυει θοραϊκότατον ἀναδρυτήριον.

Ἄνωθεν τῆς πλατείας ὑπάρχει τὸ μέγαρον τῆς Δημαρχίας καὶ πληθὸν τοῦτο τὸ μοναχικὸν καὶ σπάνιον ὄρολόγιον. Εἶνε δὲ σπάνιον, διότι καθ' ἕκαστον τέταρτον ἀπαναλαμβάνονται καὶ αἱ ὄραι.

Καθημερινὸς περιπάτος τῶν Φιλιατρῶν εἶνε ἡ παραλιακὴ ὁδός. Ἄλλ' ἐκτός ταύτης εἶνε καὶ ἡ λεωφόρος ἡ ἄγουσα εἰς Κυπαρισσίαν καὶ ἡ δεξιαμένη.

Ἡ δεξιαμένη καίτοι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς πόλεως μέρος καὶ εἶνε κομφοτάτη περὶ ἄσπονδον τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὁ περὶ χῆρος σχεδὸν ἀπεριουρήσις.

Βιθίζεται καὶ ἐφημερὶς «Ἡ Πρόοδος», τῆς ὁποίας διεσυνθητῆς εἶνε ὁ κ. Νικολόπουλος φαρμακοποιός.

Ἡ πόλις στερεῖται γυμνασίου καὶ ἕνεκα τοῦτου πολλὰ παιδιὰ ἀδικουῦντα. Ἐπίσης δὲ νὰ λησθῶν μέρμα καὶ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ παρὰ τὸν ἠριόστολον, ἀπὸ τριάντονα περίπου ἀτόμα, ὅς μᾶς εἶπον, φοιτῶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον Κυπαρισσίας εἰς Φιλιατρά. Φαντασθεὶς δὲ καὶ πᾶσα ἄλλα θὰ ἐσπούδαζον ἂν ὑπῆρχε γυμνάσιον ἐν ταῦτα.

Φιλιατρά Ὁ Περιηγητῆς

ΔΗΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δεαν. Ι. Ἐλευθ. Τηγγάν Σάμου. Περὶ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἐγκριθέντων ἂν ἐρευνησῶμεν, καίτοι λόγῳ τοῦ διαρρηθέντος χρόνου τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε εὐκόλον.—Ἄγ. Ε. Δασκ. Θὰ ἐρευνησῶμεν ὅπως ἐβρεθῆ.—Μ. Ν. Κομμ. Μόνον διὰ τὴν στήλην τὸν καταχωριστῶν ἐγκριθέντων.—Θ. Χαλκίδα. Διὰ τὰς καταχωρίσεις δρ. μία καὶ 70. Δικ. Σεληγιώτου. Δρ. δύο καὶ 30.—Ν. Γεωργίου. Ἐπιταγὴ ἐλήθη. Φύλλα καὶ ἡμερολόγιον ἐστάλησαν.—Προδ. Μεσολόγγιον. Συνδρομὴ πρὸς ἀνανέωσιν ἐλήθη.—Μ. Τραπεζιανῆ. Συνδρομὴ σὰς ἐλήθη.—Ἄναστ. Παλαϊολόγος. Ἀκατάλληλον.—Γ. Χριστοδουλάκος. Εἰς πόλιν διεύθυνσον θὰ σὰς γράψωμεν.

Κ. Καρμύρη. Ἄγ. Δάσκων, Φαρ. Μιχαῆλ, Δ. Σακελλάριος, Κ. Βεσσιόπουλος, Ν. Στεφανίδης, Β. Κομμούτσου, Α. Ἐλευθεριάδης, Ν. Κομμύρης.

Τὰ παρ' ἡμῶν σταλέντα λογογραφήματα ἐλήθησαν, καὶ θὰ δημοσιευθῶν τὴν σειράν των ἐφ' ὅσον ἐγκριθῶσιν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Κάμπος (Ἀβίας).—Τὴν 27ην Μαΐου ἐτελεύτησεν ἐπιπέθῳ μνημόσινον τὸ τελευταῖον Βυζαντινὸν Ἀυτοκράτορος. Εἰς αὐτὸ παρευρέθησαν οἱ ἀνταδῆ ἔθνη οὐκ ἐπὶ ἀλλήλοις καὶ τὰ σχολεῖα.—δ κ. Ι. Χρονίης, σχολάρχης, ὄμιλος κατὰ τὸ μνημόσινον.—Ἄνθ. Γ. Παρ.—Γιὰ Θεσσαλονίκης.—Διήλθον ἐνταῦθεν μετὰ τὸν ἀρχαῖον πόλιν Ἐβροσάν (Βοδανά) ὁ βουρζὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Στράτος μετὰ τῆς κυρίας τῆς ἀντιναύρχος κ. Κουντουριώτης καὶ πολλῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνδύου στόλου μας. Εἰς τὴν εὐχρηστικὴν σταθμὴν κατέβησαν οἱ ἱερεῖς καὶ ἐλάττωσαν κατὰ τὸ θέρος καὶ τῶν μαθητῶν, προσσημαίνοντας τοὺς ἐπίσημους ἐκδρομῆς, οἱ ὁποῖοι φησὶ καὶ εὐχαριστήριον ἀνταπήνοντο προσκίναται καὶ ἀντιλήθησαν χερσάφιας, ἐνθὸς τὸ παραπροσκαμένον πλῆθος ἐξέσπασεν εἰς φρενητικὴν ἐπιπορευσάντων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τὸ ὅ ἰσχυρὰ καὶ τοῦ τιμηθέντος ὅλου μας. Μεθ' οἱ ὁποῖοι ἐβαλόν τὸν ἐθνικὸν ἕμνον καὶ ἡ ἀμαρτωλοῦ ἀεφάνησαν ὑπὸ τὰς ζυτωμαχίας καὶ τὰς ἐπισημασίας ὄλων τῶν παρισταμένων.

Μιχαὴλ Θεοδοωρίδης Ἄγρος.—Ἐπιδημιώσαντο μνημόσινον ἐτελεύτησεν ἐν τῇ νύκτι «Ἄγ. Πέτρος» τὴν 27ην Μαΐου τῆς ψυχῆς τὸ τελευταῖον Ἀυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ μνημόσινου ἔσπευσε τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τὸν σὺλλογον ὁ «Ὀπάς», εἶνα ὄμιλος ὁ πρόεδρος τοῦ σὺλλογον κ. Φυκίτης.—Ἐβριτικῶς εἰς τὸ Καλοκαίρι καὶ ἀόμα ὄντες ἕνας Καραγκιζῆς ἡ Ταρναῖλλα δὲν ἐπισκέψθη τὴν πόλιν μας, καὶ οἱ ἄγριοι δὲν ἔχουν πᾶς νὰ διέδθουν τὰς νυκτερινὰς τῶν ὄρας. Σανθὸς διαπορευθῶς Κοζάνη.—Γενομένων ἀρχαριστῶν τῆς «Φιλοπατρῶν Ἀδελφότητος» ἐξελέγησαν κατὰ σειράν αἱ εἶς κυρία: Ἐλ. Γ. Μάνου (δημάρχ.), Νίτσα Κ. Λοῦρη, Ἀγγῆ Ν. Γκιουλέκια (ιατρός), Ροῦσα Σ. Δαρδούρα, Ἀν. Ι. Χαλκιά, Δῆμη. Στ. Δαρδούρα, Βασίλ. Γ. Δαρδούρα, Ἄλκ. Κ. Βολταζοῦρου, καὶ ἐπιλαοβόροι αἱ κυρία: Ἐλ. Γ. Χ. Ἀνδρέου, Ἄναστ. Κ. Χαλκιά, Ἐλ. Ι. Χαλκιά. Ἐκ τῶν ἄνω κατὰ θέλουν ἐκλεχθῆναι μίαν πρόεδρον, μίαν ταμίας καὶ μίαν γραμματεῦς. Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν ἀκροπόλιν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐχοροστατήσαν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολιτῆς Ἑσθρίων καὶ Κοζάνης Φώτος. Ἐβραταξ δὲ ἡ Ἐνωσις Συντεχνιῶν Κοζάνης Παρῶν αἱ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἔργα καὶ ὁ ἀνώτερος διοικητικὸς ἐπίτροπος κ. Γ. Λοματιάνος. Εἰς τὸ προαύλιον ὄμιλος δὲ ὄμιλον ὁ γενοσῶν, λαμπρὸς ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφάνειαν κ. Γ. Στοικὸς πρὸς λατρίαν ἀλλοηγηγῆς, καταμνημονοῦντας. Ἐν τῆσι ὁ Μητροπολιτῆς παρέτρυνε τοὺς Κοζάνιτας νὰ ἀγοράζωσι λαχεῖα τοῦ Στόλου, ἐπισημαίνοντας ὅτι τὸν σκοπὸν τοῦ Ἑλληνος Προσφεθέντων ἀναφικτικῶς ἐκ τοῦ καρπῶν τῶν κ. κ. Ταῦρα καὶ Σα.

Ἰωάν. Παπαβ. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τῶν εἰσιτηρίων, οἱ κ. κ. Ἄλ. Μεταξῆς, Ἰωάν. Παπαδοσταίου καὶ Γ. Μανιάκας, ἀποδόντες καθῆρον κέρδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου, ἄνευ τῶν ἐξῆδων 150 φρ. καὶ 50, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκαν τῇ κ. Γ. Χορματιανῇ, ἀνωτέρῳ διοικητικῷ ἐπίτροπῳ ἐνταῦθα. Ἡ κοσμητικὴ καὶ ἡ εὐγενεῖα τῶν ἄνω τριῶν κυριῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφεισθήσαν κίσην, ἀπὸ ἐπρόκατο περὶ τοιοῦτου σκοποῦ εἰν ἀπεργαζομένους, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρω αὐτοὺς ἐγκαρῶσιν. Τὴν παράστασιν ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὄλοι οἱ Κοζάνιται οἱ φιλοπάτριδες καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τῶν εἰσιτηρίων, οἱ κ. κ. Ἄλ. Μεταξῆς, Ἰωάν. Παπαδοσταίου καὶ Γ. Μανιάκας, ἀποδόντες καθῆρον κέρδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου, ἄνευ τῶν ἐξῆδων 150 φρ. καὶ 50, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκαν τῇ κ. Γ. Χορματιανῇ, ἀνωτέρῳ διοικητικῷ ἐπίτροπῳ ἐνταῦθα. Ἡ κοσμητικὴ καὶ ἡ εὐγενεῖα τῶν ἄνω τριῶν κυριῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφεισθήσαν κίσην, ἀπὸ ἐπρόκατο περὶ τοιοῦτου σκοποῦ εἰν ἀπεργαζομένους, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρω αὐτοὺς ἐγκαρῶσιν. Τὴν παράστασιν ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὄλοι οἱ Κοζάνιται οἱ φιλοπάτριδες καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τῶν εἰσιτηρίων, οἱ κ. κ. Ἄλ. Μεταξῆς, Ἰωάν. Παπαδοσταίου καὶ Γ. Μανιάκας, ἀποδόντες καθῆρον κέρδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου, ἄνευ τῶν ἐξῆδων 150 φρ. καὶ 50, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκαν τῇ κ. Γ. Χορματιανῇ, ἀνωτέρῳ διοικητικῷ ἐπίτροπῳ ἐνταῦθα. Ἡ κοσμητικὴ καὶ ἡ εὐγενεῖα τῶν ἄνω τριῶν κυριῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφεισθήσαν κίσην, ἀπὸ ἐπρόκατο περὶ τοιοῦτου σκοποῦ εἰν ἀπεργαζομένους, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρω αὐτοὺς ἐγκαρῶσιν. Τὴν παράστασιν ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὄλοι οἱ Κοζάνιται οἱ φιλοπάτριδες καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τῶν εἰσιτηρίων, οἱ κ. κ. Ἄλ. Μεταξῆς, Ἰωάν. Παπαδοσταίου καὶ Γ. Μανιάκας, ἀποδόντες καθῆρον κέρδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου, ἄνευ τῶν ἐξῆδων 150 φρ. καὶ 50, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκαν τῇ κ. Γ. Χορματιανῇ, ἀνωτέρῳ διοικητικῷ ἐπίτροπῳ ἐνταῦθα. Ἡ κοσμητικὴ καὶ ἡ εὐγενεῖα τῶν ἄνω τριῶν κυριῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφεισθήσαν κίσην, ἀπὸ ἐπρόκατο περὶ τοιοῦτου σκοποῦ εἰν ἀπεργαζομένους, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρω αὐτοὺς ἐγκαρῶσιν. Τὴν παράστασιν ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὄλοι οἱ Κοζάνιται οἱ φιλοπάτριδες καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τῶν εἰσιτηρίων, οἱ κ. κ. Ἄλ. Μεταξῆς, Ἰωάν. Παπαδοσταίου καὶ Γ. Μανιάκας, ἀποδόντες καθῆρον κέρδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου, ἄνευ τῶν ἐξῆδων 150 φρ. καὶ 50, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκαν τῇ κ. Γ. Χορματιανῇ, ἀνωτέρῳ διοικητικῷ ἐπίτροπῳ ἐνταῦθα. Ἡ κοσμητικὴ καὶ ἡ εὐγενεῖα τῶν ἄνω τριῶν κυριῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφεισθήσαν κίσην, ἀπὸ ἐπρόκατο περὶ τοιοῦτου σκοποῦ εἰν ἀπεργαζομένους, ἐφ' ᾧ καὶ συγκαίρω αὐτοὺς ἐγκαρῶσιν. Τὴν παράστασιν ἐτήμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὄλοι οἱ Κοζάνιται οἱ φιλοπάτριδες καὶ οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐλεν. Σ. Βοντ. (πρ. μ.)—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μαρκατοποικτικῶν ἐθερμητικῆς παραστάσεως ἐν τῇ κεντρικῇ τῶν κ. Καρπούζα καὶ Σα ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Τρεῖς λαμπρὸι νέοι ἀνάλοθον τὴν πόλιν τ

ΑΝΑΨΥΚΤΙΣΜΟΣ

570

- ΑΠΟΚΟΥΜΙ ΚΑΙ ΚΡΟΥΝΕΡΟ
ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ!

- ΜΠΟΥΡΡΡΡ... ΕΣ!

- ΜΠΟΡΖΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΟΥΜΕΝΟ
ΚΙ' ΑΓ' ΤΟ ΒΟΥΛΟ ΦΕΡΜΕΝΟ!!!...

- ΚΡΕΜΑΑΑ... ΠΑΓΕΤΟ!

- ΕΡΘΕ ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΙΣ Η ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΗ!

- ΕΧΕ
ΚΑΤΑΛΑ
ΡΟΥΑΤΣ

Α. Καραγιάννης